

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/158/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715212044
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3715212044.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyiho v spore žalobcu: W. T., s.r.o. so sídlom W. XXX, V., N.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. I. C., advokátom so sídlom v L., L. B. XXX/XX, proti žalovanému: G. W. - H., so sídlom v L. X., Z. XXX/XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpenému Y. G. K., advokátom so sídlom v L. X., S. XX/XX, o zaplatenie 9.000 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13.marca 2018, č.k 7C/428/2015-108, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.000 eur spolu s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 20.04.2015 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 733, § 48 ods. 1, 2, § 517 ods. 1 Obč. zákonníka a na výsledky vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako objednávateľ uzatvoril so žalovaným ako obstarávateľom dňa 24.02.2014 zmluvu o obstaraní veci podľa § 733 a nasl. Občianskeho zákonníka a prílohu č. 1 k zmluve o obstaraní veci, v ktorej v článku II. sa žalovaný zaviazal k povinnosti zaobstarať pre žalobcu kúpu motorového vozidla značky L. XXX SW, X.X V., s výbavou a vlastnosťami špecifikovanými v prílohe č. 1 k zmluve o obstaraní veci, zabezpečiť jeho odhlásenie a dovoz do U. republiky. Žalobca ako objednávateľ sa zaviazal uzatvoriť na predmetné motorové vozidlo so žalovaným kúpnu zmluvu v lehote do 3 dní odo dňa výzvy zo strany žalovaného. V prílohe č. 1 k zmluve o obstaraní veci bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá kúpna cena na predmetné motorové vozidlo 10.800 eur s DPH, výška odmeny žalovaného ako obstarávateľa 1.000 eur a výška zálohy 9.000 eur, ktorú žalobca poukázal na účet žalovaného ešte pred podpisom zmluvy dňa 14.02.2014. Doba obstarania predmetného motorového vozidla bola medzi zmluvnými stranami dojednaná na dobu jedného kalendárneho mesiaca od podpisu zmluvy, teda do 24.03.2014. Súd mal ďalej preukázané, že žalovaný si svoj záväzok vyplývajúci z predmetnej zmluvy o obstaraní veci v dohodnutej lehote nespĺnil a neurobil tak ani dodatočne, z ktorého dôvodu žalobca v súlade s ust. § 517 ods. 1 Obč. zákonníka od uzatvorenej zmluvy listom zo dňa 13.04.2015 odstúpil a súčasne žalovaného vyzval bezodkladne mu vrátiť vyplatenú zálohu vo výške 9.000 eur. Žalovaný pritom v priebehu konania potvrdil, že jednostranný právny úkon - odstúpenie od zmluvy o obstaraní veci - mu bol zo strany žalobcu doručený, pričom jeho platnosť nenamietal. Súd tvrdenie žalovaného, že svoj záväzok vyplývajúci z predmetnej zmluvy, teda zaobstaranie nákupu predmetného motorového vozidla, jeho odhlásenie a dovoz na územie SR nemohol splniť z dôvodu zavinenia žalobcu, ktorý nebol

ochotný mu na jeho výzvu poukázať DPH z kúpnej ceny vozidla vo výške 1.800 eur, považoval len za účelové a nepravdivé, keď toto tvrdenie žalovaného bolo vyvrátené výpoveďou samotného žalobcu, ale aj obsahom SMS komunikácie medzi stranami, keď žalovaný štatutárnemu zástupcovi žalobcu L. odoslanou SMS správou z 01.04.2014 oznamoval: „L. W., máme problém so samotnou kúpou, ale riešim to. Dám vám vedieť“. Ďalej na SMS správu štatutárneho zástupcu žalobcu zo dňa 23.05.2014, či sa môže zastaviť po technický preukaz, mu v ten istý deň žalovaný zaslal SMS správu so znením: „Po aký technický?“. Pokiaľ ide o žalovaným uplatnenú kompenzačnú námietku, ktorou sa voči žalobcovi domáhal uhradenia nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s vyslaním odťahového motorového vozidla do K. vo výške 973 eur a na uhradenie odmeny v zmysle uzatvorenej zmluvy o obstaraní veci vo výške 1.000 eur, v tejto súvislosti súd uviedol, že tento nárok považoval za nedôvodný, keďže žalovaný si svoj záväzok vyplývajúci mu zo zmluvy v dohodnutej lehote nesplnil a v priebehu konania nijakým spôsobom nepreukázal výšku nákladov, ktoré mu mali vzniknúť v súvislosti s plnením si svojho záväzku. Súd uviedol, že odstúpením žalobcu od predmetnej zmluvy sa zmluva v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 Obč. zákonníka od začiatku zrušila, z ktorého dôvodu obom stranám vznikla povinnosť vzájomne si poskytnuté plnenia vrátiť. Na splnenie uvedenej povinnosti žalobca vyzval žalovaného v samotnom jednostrannom právnom úkone - odstúpení od zmluvy o obstaraní veci z 13.04.2015, ktorého doručenie žalovaný v priebehu konania potvrdil. Keďže svoju povinnosť žalobcovi vrátiť poskytnutú zálohu 9.000 eur si žalovaný nesplnil, súd v zmysle ustanovenia § 451 ods. 1, 2 Obč. zákonníka a § 517 ods. 2 Obč. zákonníka žalovaného zaviazal k povinnosti z titulu vydania bezdôvodného obohatenia zaplatiť sumu 9.000 eur spolu s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 20.04.2015 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal v spore úspešnému žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaný, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a zaviazat' ho k zaplateniu sumy iba vo výške 7.027 eur spolu s príslušenstvom. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že žalobca s ním uzatvoril zmluvu o obstaraní veci (motorového vozidla), pričom na účet mu zaslal sumu 9.000 eur ako zálohu. V zmysle uzatvorenej zmluvy so žalobcom on vycestoval do K., pričom predajcovi motorového vozidla, ktoré mal pre žalobcu obstarat', vyplatil zálohu na kúpnu cenu vo výške 9.000 eur. Predajca motorového vozidla požadoval doplatenie DPH vo výške 1.800 eur, preto on s touto informáciou oboznámil žalobcu a žiadal od neho, aby sumu 1.800 eur uhradil predajcovi vozidla. Pritom zabezpečil odťah vozidla z K. na U., ktorý sa napokon nezrealizoval z dôvodu, že žalobca odmietol doplatiť sumu 1.800 eur. Náklady na tento odťah predstavovali sumu 973 eur. Keďže po uzatvorení zmluvy nastali okolnosti, ktoré sa nedali pri podpise zmluvy predvídať (bolo potrebné doplatiť predajcovi sumu DPH), on požadoval túto úhradu od žalobcu, čo odmietol a preto musel zrušiť dohodnutý obchod s predajcom vozidla vo K.. Je toho názoru, že on svoju časť dohody splnil a preto si odmenu vo výške 1.000 eur oprávnene nárokuje. Taktiež považoval za oprávnený nárok vo výške 973 eur za cestovné. Súd podľa jeho názoru mal uznať kompenzačnú námietku a zaviazat' ho iba na úhradu sumy vo výške 7.027 eur, pričom v tejto súvislosti je potom nesprávne aj rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, keďže v konaní by nemal žalobca plný úspech.

3. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že žiada rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. K tvrdeniu žalovaného, že vycestoval do K., pričom predajcovi vyplatil kúpnu cenu vo výške 9.000 eur a predajca požadoval doplatenie DPH vo výške 1.800 eur uviedol, že v priebehu konania sa žiadnym dôkazom nepreukázalo, že žalovaný aj vycestoval do K., že zaplatil predajcovi 9.000 eur (nepredložil príjmový doklad o tomto vyplatení) a že predajca požadoval doplatenie DPH 1.800 eur - nevyplýva to z SMS komunikácie medzi účastníkmi sporu. Rovnako tvrdenie žalovaného, že zabezpečil odťah vozidla z K. na U., ktorý sa napokon nezrealizoval a náklady na tento odťah predstavovali sumu 973 eur v priebehu konania žiadnym dôkazom nepodložil. K tvrdeniu žalovaného, že podľa jeho názoru svoju časť dohody splnil a preto má nárok na odmenu vo výške 1.000 eur uviedol, že podľa prílohy k zmluve o obstaraní veci zo dňa 24.02.2014, nárok na odmenu má žalovaný len v prípade, že splní predmet zmluvy. V danom prípade však žalovaný nepriviezol vozidlo konkrétnej značky a neodovzdal mu ho.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti v sume 1.973 eur ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. V danom prípade žalovaný v odvolaní namieta výšku sumy, ku ktorej má byť zaviazaný na zaplatenie žalobcovi, keď podľa jeho názoru súd prvej inštancie nesprávne nezohľadnil jeho kompenzačnú námietku, ktorou sa voči žalobcovi domáhal uhradenia nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s vyslaním odťahovaného motorového vozidla do K. vo výške 973 eur a uhradenia odmeny v zmysle zmluvy o obstaraní veci vo výške 1.000 eur.

6. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal pri rozhodovaní do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si osvojil aj dôvody napadnutého rozsudku, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva nasledovné:

7. V danom prípade z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že žalobca ako objednávateľ a žalovaný ako obstarávateľ uzatvorili dňa 24.02.2014 zmluvu o obstaraní veci v zmysle ust. § 733 Občianskeho zákonníka, pričom podľa prílohy č. 1 k zmluve o obstaraní veci sa žalovaný zaviazal k povinnosti zaobstarať pre žalobcu motorové vozidlo značky L., v hnedej svetlej metalíze, s presne špecifikovanou výbavou za obstarávaciu cenu 10.800 eur s DPH, za odmenu vo výške 1.000 eur, pričom výška zálohy bola stanovená na 9.000 eur. Doba obstarania predmetnej veci bola stanovená na jeden kalendárny mesiac od podpisu zmluvy (do 24.03.2014). Záloha vo výške 9.000 eur bola na účet žalovaného uhradená dňa 14.02.2014, teda ešte pred podpisom samotnej zmluvy. Vzhľadom k tomu, že žalovaný svoj záväzok vyplývajúci z predmetnej zmluvy o obstaraní veci nespĺnil, žalobca v súlade s ust. § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka odstúpil od zmluvy, čím došlo k zrušeniu zmluvy a žalobcovi potom vznikol nárok na vrátenie poskytnutej sumy žalovanému, vrátane príslušenstva. Platnosť odstúpenia od zmluvy žalovaný v konaní nespochybnil.

8. Súd prvej inštancie správne neakceptoval kompenzačnú námietku žalovaného, ktorý sa domáhal zohľadnenia nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s vyslaním odťahu motorového vozidla do K. vo výške 973 eur, keďže ako správne súd prvej inštancie uviedol, náklady súvisiace s touto činnosťou žalovaný v spore nepreukázal žiadnymi hodnovernými dôkazmi. Rovnako pokiaľ ide o sumu 1.000 eur, ktorú si žalovaný uplatňoval titulom odmeny za obstaranie predmetnej veci, za situácie, že nedošlo k dodaniu predmetnej veci a odstúpeniu od zmluvy o obstaraní veci, na túto odmenu žalovaný aj s poukazom na ust. § 735 Občianskeho zákonníka nemá nárok. Uvedené ustanovenie totiž jednoznačne uvádza, že v prípade odstúpenia od zmluvy objednávateľom do momentu obstarania veci musí dodávateľ obstarávateľovi nahradiť účelne vynaložené náklady a inú ujmu vzniknutú obstarávateľovi, pokiaľ jej obstarávateľ nemohol zabrániť. Odmenu za obstaranie veci medzi tieto náklady však zahrnúť nemožno.

9. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil, keď súd prvej inštancie správne rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu týchto trov v rozsahu 100%. O výške tejto náhrady rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

11. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).